

"L'Olot ha de lluitar per ser el segon club de referència del futbol gironí"

«Ens fa molta il·lusió la final de Copa Catalunya contra l'Andorra», afirma el director esportiu dels garrotxins abans de rebre el Girona B en el derbi de 3a RFEF

Què s'hi juga l'Olot diumenge contra el Girona B? Ens hi juguem seguir estant a dalt, líders. Ens queda aquest partit abans de l'aturada de Nadal i és una mica la possibilitat de consolidar l'equip a la primera posició. Volem que es vegi un equip sòlid i acabar assolint l'ascens. Aquesta vegada l'ha encertada amb l'entrenador? L'he encertada moltes vegades. Estic content amb l'entrenador que tenim, Pedro Dólera. Coneix la categoria, té experiència, gestiona bé el grup, coneix els camps i rivals de 3a

RFEF i, sobretot, tenia moltes ganes de venir i començar un projecte amb nosaltres, a Olot. Per això el vam dur. Què li ha faltat a l'Olot per poder fer el salt a categories superiors? L'estabilitat. Això fa que tothom estigui més segur i tranquil. Aquesta continuïtat la vam tenir amb Raül Garrido a Segona B, classificant-nos per la Copa del Rei i tot. Però a partir d'allà, quan van arribar mals resultats, hem anat canviant d'entrenador, tot i que també s'ha de dir que quan hem baixat a Tercera hem tornat a pujar l'any següent. La temporada passada va ser molt dura. L'aposta d'inici per un tècnic no va anar bé i vam anar a remolc. El futbol és així. Sap greu perquè s'ha fet bona feina, però l'any passat no va funcionar res. Quin és el pla si aconseguen tornar a 2a RFEF? L'Olot té una bona estructura, una bona afició, una bona junta. Quan hem estat a Segona B ens ha faltat fer un pas més o poder aspirar a alguna cosa més. El covid també ens va tallar la progressió aquella temporada. Nosaltres mantenim l'aposta per jugadors de proximitat, garrotxins, gironins i catalans, i aquí ens hem de fer forts. Hem pagat la irregularitat dels últims anys, hem de tornar als anys on el club estava reconegut a Segona B, assentat i en creixement. Es tracta d'assentar la base amb uns jugadors que sentin el club i estiguin arrelats a la categoria i ajuntar-ho amb gent jove amb il·lusió i ambició. Crec que és el que està passant aquest any. Aconseguir aquesta estabilitat seria el primer pas per créixer també en pressupost i ambició. La Segona A sempre ha sigut un somni per a l'Olot? A Olot tothom té il·lusió per seguir creixent. Ara bé, la reconstrucció de les categories ens ho ha posat més difícil perquè abans, a Segona B, érem a la tercera divisió i ara estem a la cinquena, i si pugem, pujarem a la quarta. La ciutat té il·lusió per seguir creixent, però hem de ser conscients de què som i què tenim, i que per anar amunt ens falten més recursos. Si volem somiar en escalar categories hi ha d'haver 2.000 persones més al camp, més pressupost... si som capaços de tornar a 2a RFEF hem de tornar a il·lusionar la gent. Un Girona de Primera li fa ombra a l'Olot? Queda lluny. L'Olot ha de lluitar per ser el segon club de referència del futbol gironí. Arribar a l'alçada del Girona, avui, queda molt lluny. Als aficionats els agradaria tenir l'Olot més amunt i poder lluitar i jugar en competicions de més nivell. Però això requereix l'esforç per part de tothom. Tots aquests anys, on per exemple hem tastat la Copa, i han vingut a Olot un Primera com l'Osasuna, o el Llevant, de Segona, han de servir d'experiència perquè alguna vegada, no molt lluny, puguem fer un pas endavant, no sé si tant gran com el del Girona, però un pas endavant. Ara, per exemple, també tenim molta il·lusió en la final de la Copa Catalunya contra l'Andorra, que possiblement podrem jugar a casa. És una manera més per fer passes endavant, contra un gran rival, de Segona A. El reconeix al Girona? Respecte al que vam viure nosaltres (va viure-hi els ascensos a Segona B i a Segona A el 2007 i el 2008 com a jugador, i més tard va ser secretari tècnic fins a finals del 2013) és un altre món. Com a gironí i home de futbol que ha estat treballant tant de temps allà, estic molt content de veure'l líder de Primera. I fent el futbol que està fent. Tant de bo aguantin i lluitin per ser

campions. Estem a Nadal i segueixen líders en solitari, amb dos punts més que el Madrid i set més que el Barça. Això i el com ho està fent té molt mèrit. Té un estil molt marcat i definit, aquest futbol enganxa l'afició i fins i tot a la gent que no és del Girona. I després d'aquell primer play-off d'ascens a Primera perdut contra l'Almeria semblava que s'escapava un tren que no passaria mai més... Aquell any jo era el secretari tècnic i en Rubi l'entrenador. Vam estar a 90 minuts de Primera a Almeria. És cert, semblava que no ho veuríem mai més. La gent que ha entrat ha donat estabilitat, ara es veu un Girona com segur que fa pocs anys ningú s'hauria imaginat. La mainada porta amb orgull la samarreta, abans això costava molt. Els nois creixen avui sent del Girona, ja no són del Barça, del Madrid o de l'Espanyol. Això vol dir que el club està arrelant. Abans era impensable. Si hagués jugat al Girona 15 anys més tard... No s'ho ha imaginat mai? Quan vaig a Montilivi encara molts seguidors antics, d'aquells anys, em diuen 'ostres Raset, aquest Girona no és el que estàvem acostumats abans'. I és que abans tots teníem assimilada la inestabilitat, els alts i baixos, els problemes per cobrar, sempre problemes amb tot, amb la junta a l'estadi... nosaltres ho vam patir però vam posar aquesta primera pedra. Va ser molt important l'ascens a Segona A, posar el peu al futbol professional. Al final ha arribat gent que fa una bona feina, dona continuïtat a tot allò i s'ha pogut viure aquest pas endavant. Quan érem a Tercera amb 500 persones a Montilivi, la gent seguia el Girona però no venia al camp, ara per a gent com Valery, poder jugar a Primera en el club de casa ha de ser un somni fet realitat. El Girona B, en canvi, com el juvenil, no ha començat massa bé la temporada. Com el veu? Els està costant una mica més però darrerament han anat millorant, i el juvenil ha estat a la part alta les últimes temporades. Nosaltres vam fer un play-off d'ascens contra ells que ens va acabar portant a l'ascens contra el Tenerife B. Fa falta un punt de sort. És un filial amb jugadors de nivell, però potser amb el Girona a Primera hauria d'estar més amunt.

Font del document: <https://www.diaridegirona.cat/esports/2023/12/14/lolot-lluitar-per-segon-club-95810014.html>